

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Koppány Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Koppány Tibor ügyvéd) által képviselt felperesnek a Tóth és Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tóth Tamás Zsolt ügyvéd) által képviselt alperes ellen 24.599.784.Ft megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. november 6. napján kelt - G.20.727/2008/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 187.500 (Egyszáznolcvanhétezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 868.700 (Nyolcszázhatvannyolcezer-hétszáz) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az egymással korábban is gazdasági kapcsolatban állt felek között 2005. január 3-án - 2005. december 31. napjáig terjedő határozott időre - alvállalkozói szerződés jött létre, melynek alapján a felperes "**Helység**"**1-en** és annak 100 km-es körzetében minőségellenőrzési és javítási tevékenység elvégzését vállalta. Az ennek ellenértékeként a felperest megillető díjat a felek - a szerződésben megjelölt óradíjak alapulvételével - annak függvényében határozták meg, hogy a munkavégzésre mely napszakban és milyen időtartamban került sor. A megállapodás 5. pontja szerint a felperesnek az elvégzett munkáról minden hónap utolsó napján teljesítésigazolást kellett kiállítania, és a számlázásra az alperes által jóváhagyott teljesítésigazolások alapján kerülhetett sor.

A 2005. év első felében kiszámlázott alvállalkozói díjak összegéből azonban az alperes 687.902 Ft-ot nem fizetett meg, és nem került sor a 2005. szeptember 2-án kelt ... számú számla szerinti 8.156.141 Ft, a szintén 2005.szeptember 2-án kelt ... számú számla szerinti 197.600 Ft, a 2005. október 3-án kelt ... számú számla szerinti 6.707.503 Ft, valamint a 2005. október 24-én kelt ... számú számla szerinti 1.714.119 Ft díjkövetelés kiegyenlítésére sem.

A felperes ezért az alvállalkozói szerződést 2005. október 10-én - az alperes szerződésszegésére hivatkozással - 2005. november 10-én felmondta azzal, hogy vállalt munkafeladatait 2005. október 17-ig elvégzi az alperes részére. Az alperes a felmondást tudomásul vette, ugyanakkor kifogásolta a felperesi teljesítés minőségét.

A felperes leszállított keresetében 17.463.265 Ft elmaradt alvállalkozói díj és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes a munka elvégzését nem igazolta.

Az ítélet tábla a 2008. július 2-án kelt Gf.II.20.214/2007/10. számú részítéletével az elsőfokú bíróság 2007. március 27-én kelt G.20.416/2006/21. számú ítéletét e részében megváltoztatva az alperest a 2005. év első felében felmerült 687.902 Ft alvállalkozói díj és járulékai megfizetésére kötelezte. A további, 16.775.363 Ft összegű díjigényt érintő kereset vonatozásában viszont az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 2008. november 6-án kelt 9. számú ítéletével az e díjkövetelés megfizetése iránti keresetet elutasította. A határozat indokolása szerint a felperes felhívás ellenére sem igazolta, hogy hol, mikor, milyen munkát végzett az alperes részére, és ennek ellenértékeként milyen összegű díjazás illeti meg. A részére biztosított határidőben ugyanis semmilyen megfelelő, konkrét bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Ezért a kereset teljesítésére - a Pp. 2. § /1/ bekezdésében, 3. § /4/ bekezdésében, valamint 141. § /2/ és /6/ bekezdéseiben foglaltakra is figyelemmel - nem kerülhetett sor.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, és annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet tábla korábbi hatályon kívül helyezésében foglaltakat figyelmen kívül hagyva mellőzte a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Az ítélet tábla az elsőfokú határozat indokolásában foglaltakkal is egyetért.

Ezért az elsőfokú ítéletet helyesen indokai alapján hagyta helyben, azokra ezúttal csupán hivatkozik (Pp. 254. § /3/ bekezdés).

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

A perben a Pp. 121. § /1/ bekezdés c./ pontjából kitűnően a felperes kötelezettségei közé tartozott az általa érvényesíteni kívánt jog alapját képező tények közlése, vagyis a jelen esetben annak előadása, hogy a ki nem egyenlített számlákhoz kapcsolódóan az alperessel 2005. január 3-án megkötött alvállalkozói szerződése alapján, mely helyszíneken, mikor, milyen munkafeladatokat teljesített, és ennek alapján díjigényét hogyan számította. E tények bizonyítása - az alperes védekezésére is figyelemmel - a Pp. 164. § /1/ bekezdéséből következően szintén őt terhelte.

Azt az ítéletábra az általa korábban meghallgatott tanúk vallomásai alapján már megállapította, hogy a felek számlázási gyakorlata a valóságban eltért az alvállalkozói szerződés 5. pontjában foglaltaktól, a felperes ugyanis teljesítésigazolásokkal nem állított ki. A munka helyszíni irányításában részt vett alperesi mérnökök, "A" és "B" tanúk előadása alapján az is megállapítható volt, hogy az elvégzett munkáról egyrészt napi jelentések készültek, amelyek az alperes birtokába kerültek, másrészt az alvállalkozó felperes az alkalmazottai munkavégzéséről jelenléti íveket is vezetett, melyeket a kialakult gyakorlat szerint a napi jelentések alapján készített adatbázissal való egybevetést követően utólagosan tételesen igazoltak. A tanúk azonban a felperes által csatolt jelenléti-ív-másolatokon szereplő aláírásokat nem tudták egyértelműen azonosítani, így ezek az iratok a követelés megalapozottságának alátámasztására önmagukban nem lehettek alkalmasak.

Miután azonban a bíróság a polgári perben a Pp. 3. § /5/ bekezdéséből kitűnően az alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, hanem szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas, nem volt törvényes akadálya annak, hogy szerződésszerű teljesítését a felperes egyéb módon bizonyítsa.

Az elsőfokú bíróság a 2. számú végzéséhez mellékelte, a visszaérkezett tértivevényből kitűnően 2008. szeptember 10-én szabályszerűen kézbesített felhívásban az ítéletábra Gf.II.20.214/2007/10. számú részítéletével összhangban, a Pp. 3. § /3/ bekezdésének megfelelően tájékoztatta is a felperest bizonyítási kötelezettségéről, és a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett felhívta bizonyítási indítványai előterjesztésére. A felperes azonban a felhívásnak a megadott határidőben nem tett eleget, bizonyítást nem ajánlott fel. A határidő elteltét követően mintegy másfél hónappal, a 2008. november 6-ára kitűzött tárgyalás napján megküldött faxüzenetében is - amellyel, hogy bejelentette, hogy a tárgyaláson nem tud megjelenni - csupán a felperes és az alperesi képviselő ismételt meghallgatását kérte, továbbá feltételesen indítványozta egyes, általa meg sem jelölt felperesi munkavállalók tanúkénti kihallgatását, és jelezte, hogy könyvszakértő kirendelése esetén a szakértőhöz kérdéseket kíván intézni.

A felperes és az alperesi képviselő meghallgatására azonban az eljárás korábbi szakaszában már sor került; az pedig, hogy ismételt meghallgatásukat milyen újabb tények vagy körülmények tennék szükségessé, a felperes semmilyen módon nem indokolta.

Az egyes munkavállalók tanúkénti kihallgatására vonatkozó indítvány pedig egyrészt feltételes volt, másrészt nem felelt meg a Pp.167.§-ában foglaltaknak, a bizonyítani kívánt tények megjelölését, valamint a meghallgatni kért tanúk nevét és idézhető címét ugyanis egyáltalán nem tartalmazta.

Könyvszakértői bizonyításra pedig a jelen esetben kizárólag a követelésösszegezés körében, azt követően kerülhetett volna sor, miután a felperes egyéb módon sikerrel bizonyította, hogy az általa megjelölt munkafeladatokat az állított időszakban és helyszíneken elvégezte. Erre irányuló bizonyítást azonban a felperes fel sem ajánlott, így a könyvszakértő kirendelése, melyre a Pp.164.§. /1/ és /2/ bekezdéseiből következően hivatalból egyébként sem kerülhetett volna sor, fel sem merülhetett.

Mindezekre figyelemmel a 2008. november 6-án megküldött faxüzenet azon túl, hogy elkésett, nem is volt alkalmas arra, hogy az elsőfokú bíróság ennek alapján a jogvita eldöntése szempontjából lényeges tényekre vonatkozó bizonyítási eljárást lefolytassa.

Így az elsőfokú bíróság helyesen, a Pp.141.§. /6/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el, amikor a tárgyalást berekesztette, és az ügy érdemében ítélettel határozott. Az érdemi döntés pedig helyes volt, a felperes ugyanis a keresettel érvényesített követelése jogalapját és összegét nem bizonyította.

Az elsőfokú eljárásban a felperes mulasztása folytán elő nem adott tények és bizonyítékok a Pp.235.§. /1/ bekezdéséből következően a másodfokú eljárásban nem hozhatók fel. Ettől függetlenül a fellebbezés megfelelő konkrét bizonyítási indítványokat nem is tartalmaz.

Ezért a fellebbezésben előadottak alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem kerülhetett sor.

A másodfokú eljárásban is vesztes felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§. /2/ bekezdése és a Pp.78.§. /1/ bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az államnak megfizetni. A jogi képviselővel eljáró alperes másodfokú perkölségét a Pp.239.§. folytán alkalmazandó Pp.78.§. /1/ bekezdése alapján szintén a felperes viseli. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. /2/ bekezdése, valamint /5/ és /6/ bekezdései alapján a perérték és a kifejtett jogi képviseleti tevékenység mérlegelésével állapította meg.

G y ő r , 2009. október 29.

Dr. Szalai György sk. a Dr. Farkas Attila sk. Dr. Hammer Sándor sk.

tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül
kiadó: